

ת"פ 20058/05/13 - מדינת ישראל נגד מאור פרץ

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 20058-05-13
30 דצמבר 2014

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאור פרץ ת.ז. 200286516

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה ערן צמיר ועו"ד דורית גרינברג

הנאשם ובאת כוחו עו"ד לי גורמן בשם עו"ד יפעת זינר

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

כללי:

1. במועד הרלבנטי לכתב האישום הועסק הנאשם כנהג משאית בחברת "קטיף הארץ" (להלן: "החברה") השייכת למתלונן. מר יצחק לוי הינו בעל חנות ירקות ופירות בשוק "מחנה יהודה" בירושלים אשר קונה סחורה מהחברה.

2. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום המייחס לו עבירת גניבה בידי עובד בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז- בכך, שביום 7/11/2012 בשוק "מחנה יהודה", גבה ממר יצחק לוי 26,000 ₪ עבור סחורה שסיפקה בעבורו החברה. עוד נטען כי בהמשך לכך נמנע הנאשם מלהעביר הכספים לחברה או למי מטעמה.

א. טענות הצדדים:

3. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן, תוך שנמנעה מלהציג מתחם ענישה ראוי לעבירת גניבת בידי עובד בנסיבות דומות.

4. הסניגורית טענה כי מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות במקרים חמורים יותר.

עמוד 1

5. הסניגורית הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעברו הפלילי הבלתי מכביד, להודאתו במיוחס לו, לחיסכון בזמן שיפוטי ולהמלצתו החיובית של שירות המבחן, וטענה כי יש מקום לבכר בעניינו של הנאשם את שיקולי השיקום - ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

6. הנאשם הביע חרטה על מעשי והתחייב כי הם לא יישנו, תוך שהסביר את מעשיו על רקע העובדה כי המעביד הלן את שכרו וכי הוא נזקק לכסף על מנת לכלכל את בני משפחתו, ובכלל זה את אביו ואחותו פגועי הנפש ואת אחיו ושני ילדיו המתגוררים עמו. הנאשם הסביר את הרקע הקשה של משפחתו המוכרת לשירותי הרווחה והתחייב להתגייס לכל הליך טיפולי עליו יורה שירות המבחן.

ב. תסקירי שירות המבחן:

7. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 30/11/2014 עולה כי הנאשם בן 26; רווק; מתגורר עם שני אחיו בבית אביו במושב "שוקדה"; עובד במשתלת "עסיס" כנהג מזה כשנה; רכש לאחרונה בתמיכת מעסיקו משאית ואף עובד לסירוגין באופן עצמאי;

8. שירות המבחן מפרט מקורותיו של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב לבד מלציין כי: הוריו של הנאשם התגרשו בילדותו, תוך שהנאשם ושני אחיו ננטשו על ידי אמם וגדלו אצל סבתם; משפחת הנאשם מוכרת לשירותי הרווחה על רקע מצוקה קשה; בעבר נעשו ניסיונות להוציא את הנאשם למסגרת חוץ ביתית ואולם, ניסיונות אלה כשלו; הנאשם סיים 10 שנות לימוד; התקשה לתפקד בבית הספר, בעיקר בתחום הלימודי, על רקע העדר יד מכוונת הורית; בצעירותו אובחן כסובל מלקות למידה קשה שפגמה ביכולותיו הלימודיות; נשר בכיתה י' מבית הספר והחל לעבוד; התגייס לצבא כנער מקא"ם, התקשה להסתגל למסגרת וקיבל כעבור תקופה פטור משירות עקב העדר התאמה; במהלך השנים הצליח לתפקד בתחום התעסוקתי באופן תקין ולהתמיד בעבודה על אף הקשיים בדרך; הנאשם מתגורר כיום עם אביו המתקיים מקצבת נכות בשיעור של 100% עקב בעיות נפשיות.

מעסיקו של הנאשם מסר לשירות המבחן כי הנאשם הינו בעל יכולות טובות, אחראי ובעל מוסר עבודה גבוה, המתגורר בסביבה משפחתית קשה שאינה מיטיבה עמו והמטילה עליו עול ואחריות רבה לפרנסת המשפחה, וכי חרף מודעותו למורכבות העבירה מצא לנכון לסייע לנאשם אותו מכיר במשך שנים ארוכות, על מנת לתמוך בשאיפותיו להתקדמות בחיים ולהתגייס לצורך הוצאתו מהסביבה בה מצוי כיום, אותה תופס כמקור לבעיותיו.

משיחה עם אביו של הנאשם עלה כי לאורך השנים, עקב בעיותיו הבריאותיות התקשה להוות דמות סמכותית ומצבת גבולות עבור הנאשם והוא הביע צער רב על הסתבכותו של הנאשם, תוך שציין כי התנהגותו בעבירה אינה מאפיינת אותו בדרך כלל; האב תאר את הנאשם כאחראי, אכפתי, עסוק בגיבוש זהותו, מביע רצון להתקדם בחיים וכי עול פרנסת המשפחה מוטל על כתפיו.

9. הנאשם הודה בביצוע העבירה, תוך שהבין את חומרתה והשלכותיה. העבירה בוצעה לדבריו על רקע הקשר הבעייתי עם המעסיק אשר העסיקו תוך חריגה ממכסת השעות המותרות והלן את שכרו במשך תקופה ממושכת. לדברי הנאשם הוא ביצע את העבירה על מנת לעמוד על זכויותיו אל מול המתלונן ולא מחמת בצע כסף.

10. שרות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומביע חרטה כנה על הנזקים שנגרמו למתלונן כתוצאה מהם; השרות התרשם מהנאשם כבעל יכולת מילולית טובה, המבטא תחושותיו באופן ברור, בעל שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין; להתרשמות השרות, הרקע המשפחתי הקשה המלווה בחוויות רגשיות טראומטיות השפיע על תפקודו במסגרות השונות בחייו וכי כיום הנאשם ממוקד בעשייה; זקוק למסגרת מכילה ומצבת גבולות שתסייע בעדו לתפקד באופן מקסימאלי. להערכת השרות, ניכר כי ללא מסגרת מכילה נוטה הנאשם להיגרר אחר אחרים, תוך שהתנהגותו האסרטיבית נחלשת במידה רבה.

11. הנאשם הביע מוטיבציה להתגייס להליך טיפולי, תוך שציין בפני השרות כי הוא עשוי להיתרם מהליך טיפולי אשר מחד, יהווה עבורו גורם מכוון ומייעץ ומאידך, יכיל אותו ויסייע בעדו לבחון בחירותיו בחיים באופן מעמיק וביקורתי. משכך, המליץ השרות על העמדת הנאשם בפיקוח שרות מבחן למשך שנה במהלכה ייפגש עם השרות באופן פרטני אחת לשבוע ובהמשך תבחן האפשרות להשתלבותו בקבוצה טיפולית.

12. לאור נסיבות חייו המורכבות של הנאשם והאחריות הכלכלית המוטלת עליו ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, התרשם שרות המבחן, כי ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות תגרום לנסיגה ולפגיעה משמעותית ביותר במצבו.

13. בסופו של יום המליץ השרות להשית על הנאשם ענישה מוחשית בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות, מאסר מותנה, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה אשר מחד, תמחיש לו את חומרת מעשיו ומנגד, תאפשר לו להתגייס להליך טיפולי.

ג. דיון והכרעה:

14. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

15. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ג.1. הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם :

16. העבירה אותה ביצע הנאשם הינה עבירת רכוש חמורה, שהעונש המקסימלי לצידה עומד על 7 שנות מאסר. הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירה הינם, ההגנה על קניין המעביד וכפועל יוצא מכך על סדר חברתי תקין ושמירה על יחסי האמון בין עובד ומעביד, המהווה אבן יסוד בחברתנו.

ראו לעניין זה : דנ"פ 2334/09 **פרי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה.

איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה." ראו גם: רע"פ 407/09 יאיר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל".

וכן ראו: ע"פ 6350/93 מדינת ישראל נ ג דין (פורסם במאגרים המשפטיים):

" בעבירות אלה נוספת לפגיעה בזכות ההחזקה של בעל הנכס, גם הפרה של חובת המהימנות שחב הגנב, מכוח מעמדו לבעליו".

17. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם כתוצאה מעבירת הגניבה, עבירת הגניבה ממעביד מתבצעת תוך ניצול האמון שנותן המעביד בעובדו והיא מסיבה נזק כבד ופוגעת במרקם העדין של יחסים הכרחיים אלו. יחסי עובד - מעביד הינם יחסים מיוחדים הדורשים אמון רב, כך שעבירת הגניבה ממעביד פוגעת הן בקניינו של המעביד ובאינטרס הכלכלי שלו - כאשר שליחת יד לרכושו של המעסיק מתבצעת בקלות בעוד הדרך לגלותה איננה פשוטה כלל ועיקר - והן ביחסי האמון המיוחדים הנדרשים בין עובד למעבידו, המובילה להפרת אמון של מי שהפקיד בידי העובד רכוש בעל ערך, מתוך אמון כי יעשה בו שימוש לצורכי העבודה בלבד. למעשים אלו נלווה תו מיוחד של מעילה באמון, הפוגעת שבעתיים מפגיעתו של זר וכפועל יוצא מכך פוגעת פגיעה קשה בסדר החברתי התקין.

18. בתי המשפט שבו והדגישו את חומרת העבירה של גניבה בידי עובד, הפגיעה הגלומה בה ואת הצורך למגרה באמצעות ענישה מחמירה:

ראו לעניין זה: ע"פ 1341/02 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" בעבירות שעניינן שליחת יד בכספים שהופקדו בידי הנאשם, תוך ניצול אמון המפקידים - אשר קל לבצען וקשה לגלות את העברין - המטרות בעלות המשקל המכריע הן ההרתעה וההוקעה. הגשמת מטרות אלה, מחייבת, ככלל, להטיל עונש מאסר משמעותי בסוג עבירות זה".

ג.2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

19. כידוע, עבירות הרכוש מעצם טיבן מחולקות לדרגות חומרה שונות, המאובחנות זו מזו במידת ביצוען באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. מחד, לא ניתן להקל ראש במידת הפגיעה בערכים המוגנים שכן, הנאשם גנב סכום כסף נכבד של 26,000 ₪, תוך שניצל את מעמדו על מנת לחמוס את כספי מעבידו ומנגד, העבירה לא בוצעה באורח שיטתי, או תוך התארגנות עם אחרים והיא אף נעדרה כל אמצעים מיוחדים או תחכום.

20. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) יש לתת את הדעת לשיקולים

הבאים: חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה מרכזי ובלעדי תוך ניצול לרעה של מעמדו ומידת האמון שניתנה בו על

ידי מעסיקו. כפי העולה מעובדות כתב האישום למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם ואולם, חלקו היחסי בביצוע העבירה היה גבוה ואין כל ראייה לכך שאחר השפיע עליו לבצע את העבירה. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את הנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירה, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשיו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשים עת לא נפגעה מידת השליטה שלו בהם.

בהקשר זה לא התעלמתי מהרקע לביצוע המעשה והוא - מצבו המשפחתי והכלכלי המורכב של הנאשם באותה עת, והעובדה כי המעביד העסיקו בתנאים קשים שכללו העסקתו במכסת שעות מעבר למותר והלין את שכרו במשך תקופה ממושכת ואולם, ברי כי אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את מעשיו.

ג.3. מדיניות הענישה הנוהגת:

21. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנה קשת רחבה תלויה נסיבות בגינן נעברות עבירות גניבה בידי עובד. ברי כי בעבירות אלה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חומרת מעשיו, נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הענישה בעבירות אלה היא מגוונת ונעה בין מאסרים מותנים לבין מספר חודשי מאסר בפועל כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בשים לב בין היתר לחומרת העבירה, נסיבותיה, תוצאותיה והישנותה.

פירוט פסיקה רלוונטית

ברע"פ 2709/10 **אבו עייש נ' מדינת ישראל** (13.4.2010) (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כרוקח בקופת חולים כללית גנב בהזדמנות אחת, תרופות ומכרן לאחר בתמורה לסכום של 3,704 ₪ ובהזדמנות שנייה, גנב 50 תרופות בשווי של כ-4666 ₪ והעבירן לבן משפחתו כדי שזה ימכור התרופות לאחרים. בית המשפט הותיר העונש שהושת על הנאשם בבית משפט השלום שכלל - **5 חודשי עבודות שרות, מאסר מותנה וקנס** - על כנו.

ברע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל** (29.4.2010) (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כמלטש במפעל תכשיטים גנב בשלוש הזדמנויות שונות תכשיטי זהב בסכום כולל של כ-2,000 דולר. על הנאשם הוטלו - **8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי**.

בת"פ (שלום כפר סבא) 2180/01 **מדינת ישראל נ' רגימוב וגומייב** (30.12.2001), הורשעו הנאשמות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה וגניבה בידי עובד בכך, שבמהלך עבודתן כקופאיות בחנות נטלו מוצרים שונים מהחנות תוך שרכשו המוצרים באמצעות מסירת מספרי כרטיסי אשראי שהותירו לקוחות על גבי שוברי עסקאות בכרטיס אשראי. בית המשפט השית על הנאשמות - **מאסר מותנה ו 100 שעות של צ**.

בת"פ (שלום נתניה) 2504/07 **מדינת ישראל נ' שלוש** (4.6.2009), הורשע הנאשם, מועסק בחברת הובלות, בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך שגנב ממעבידו סך של כ-10,000 ₪. על הנאשם הוטלו - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסרים מותנים**.

בת"פ (שלום נצרת) 12693-12-08 **מדינת ישראל נ' דהן** (26.5.2010), הורשע הנאשם בעבירת גניבה בידי עובד, בכך שבמסגרת עבודתו כמוכר בשניצלייה, גנב מהקופה סך של כ- 1,000 ₪. על הנאשם, חייל בשירות סדיר שפעל מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו - **מאסר מותנה, קנס כספי וצו מבחן**.

בת"פ 1153/09 (שלום אילת) 1153/09 **מדינת ישראל נ' בקר** (14.9.2011), הורשע הנאשם בעבירות של גניבה בידי עובד וקבלת דבר במרמה במסגרת הסדר סגור לעניין העונש והושתו עליו - **מאסר מותנה, צו מבחן ו 200 שעות של"צ**.

בת"פ (שלום קרית גת) 35779-02-09 **מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** (17.11.2014), הורשע הנאשם בעבירת גניבה בידי עובד בכך, שבמהלך 5 חודשים ובמספר הזדמנויות גנב ממקום עבודתו סלילי נחושת בשווי של כ 10,000 ש"ח והושתו עליו - **מאסר מותנה, צו מבחן, פיצוי למתלונן, חתימה על התחייבות ו 80 שעות של"צ**.

בת"פ (שלום תל אביב) 31945-01-10 **מדינת ישראל נ' גבר** (8.9.2011), הורשעה הנאשמת בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבעת שעבדה כעובדת ניקיון ברשת "סופר פארם" גנבה ממעבידה סכום של 4,300 ₪. על הנאשמת, אם חד הורית בעלת עבר פלילי לא מכביד שפעלה מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו - **מאסרים מותנים, צו מבחן והתחייבות**.

בת"פ (שלום קרית) 48383-07-10 **מדינת ישראל נ' ממן** (15.11.2010), הורשע הנאשם בעבירות של גניבה בידי עובד וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות בכך, שמתוקף תפקידו כאחראי מחסן גנב מהחברה בה עבד ציוד ומכר אותו תמורת 38,000 ₪ אותם שלשל לכיסו. בית המשפט מתחשב בכך שהנאשם הגיע להסדר פשרה עם החברה במסגרת תביעה אזרחית, תוך שפיצה אותה בסכום של 180,000 ₪ וגזר עליו - **מאסר מותנה וקנס בסך של 7,000 ₪**.

בת"פ (שלום ירושלים) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' גובראן** (16.1.2012), הורשע הנאשם בעבירות של גניבה בידי עובד והונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות בכך, שבעודו מועסק כמנהל סניף "מקדונלד'ס", גנב סך של 48,780 ₪. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו - **צו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר מותנה, קנס, ופיצוי**. בית המשפט מנמק החלטתו בעובדה שהנאשם החזיר את רוב הסכום שגנב ובעובדה כי חלפו כשלוש שנים מאז ביצוע העבירה.

בת"פ (שלום באר שבע) 28674-05-11 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (13.5.2012), הורשע הנאשם, פקיד ותיק בבנק הדואר, במסגרת הסדר טיעון בגניבה בידי עובד בכך, שגנב סך של 73,000 ₪. על הנאשם, נעדר עבר פלילי שפעל מתוך מצוקה כלכלית, הוטלו - **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן**.

בת"פ (שלום ירושלים) 14856-06-11 **מדינת ישראל נ' אבו זעיתר** (10.11.2013), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך, שבמסגרת עבודתו בתחנת דלק סייע לאחר לגנוב מכספת התחנה סכום של 100,000 ₪. על הנאשם הוטלו - **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי**.

בת"פ (שלום נתניה) 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (6.2.2013), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך, שבמסגרת עבודתו כמחסנאי במרכול גנב מוצרים בשווי של כ- 20,000 ₪.

ל. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי שפעל על רקע חובות הימורים, הוטלו - 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למעסיק בסך 20,000 ₪ .

בת"פ (שלום קרית גת) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשילי**, (3.9.2013), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כמחסנאי בקיבוץ, גנב ארגזי בשר אותם מכר תמורת סך של 12,000 ₪. על הנאשם הוטלו - 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

בת"פ (שלום אילת) 15014-03-13 **מדינת ישראל נ' נחמני** (7.10.2014), הורשע הנאשם עובד בתחנת דלק בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך שגנב ממעבדו סך כולל של כ- 7,000 ₪ והוטלו עליו - מאסר בפועל למשך 6 חודשים, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

בת"פ (שלום קרית גת) 25461-12-13 **מדינת ישראל נ' עמר** (25.6.2014), הורשע נאשם נהג בחברת הובלות בעבירת גניבה ממעביד בכך, שגנב ממעבידו במשך תקופה של כ- 8 חודשים מוצרים שונים ששוים הוערך ב 3,800 ₪ ונדון במסגרת הסדר טיעון ל - מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

בת"פ (שלום קרית גת) 55996-02-12 **מדינת ישראל נ' יולזרי** (6.3.2014), הורשע נאשם מחסנאי בחברה העוסקת ביבוא ובשיווק בעבירת גניבה ממעביד בכך, שגנב ממעבידו מוצרי חשמל שונים ונדון ל - מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין עבודות לתועלת הציבור ומאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן 8 חודשים.

22. למעלה מן הצורך יצוין כי פסק הדין היחיד אליו הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש רע"פ 2709/10 **אבו עייש נ' מדינת ישראל** (13.4.2010) (פורסם במאגרים המשפטיים), אינו דומה למקרה שלפנינו. ראש וראשית, מדובר בפסיקה שניתנה טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף. שנית ולגופו של עניין, בפסק דין זה נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד בכך, שבמסגרת עבודתו כרוקח בקופת חולים כללית גנב בהזדמנות אחת, תרופות ומכרן לאחר בתמורה לסכום של 3,704 ₪ ובהזדמנות שנייה, גנב 50 תרופות בשווי של כ 4666 ₪ והעבירן לבן משפחתו כדי שזה ימכור התרופות לאחרים. בית המשפט מדגיש בפסק דינו את נסיבותיו החריגות של המקרה והשלכותיו הציבוריות המשמעותיות - עת הנאשם שהיה מופקד על התרופות מתוקף תפקידו כרוקח והאמון על שלמות גופו ובריאותו של הציבור הפר את מחויבותו המקצועית ואת מחויבותו כעובד, תוך שמכר התרופות שגנב ממעסיקו לגורמים שהיו עלולים לעשות בהן שימוש ללא פיקוח, ותוך העמדת הנוטלים את התרופות בפני סיכון חמור ביותר, עד כדי אפשרות לסיכון חיים.

ברי כי אין דין מקרה זה כדין המקרה המונח לפניי.

23. זאת ועוד, בתיקים המתנהלים בפניי במסגרת ימי מוקד הציגה המאשימה במקרים בעלי רף חומרה דומה לזה

שבעניינינו עמדה עונשית של הסתפקות בצו שירות לתועלת הציבור, ענישה הצופה פני עתיד ועונשים נלווים. כך למשל בת"פ (שלום קרית גת) 35779-02-09 **מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** (17.11.2014) הורשע הנאשם בעבירת גניבה בידי עובד בכך, שבמהלך 5 חודשים ובמספר הזדמנויות גנב ממקום עבודתו סלילי נחושת בשווי של כ 10,000 ש"ח תוך שהמאשימה עתרה להשית על הנאשם עונשים של מאסר מותנה, התחייבות, צו שירות לתועלת הציבור, צו מבחן ופיצוי למתלונן.

בנסיבות אלה, לא נהירה לי עמדתה העונשית של המאשימה בתיק זה הכוללת עבודות שירות למשך 6 חודשים והבסיס לאבחנה בין נסיבותיהם של המקרים השונים.

24. חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד.

ג.4. בעניינו של הנאשם ישנן נסיבות מקלות רבות לעונש כמפורט בס' 40 יא לחוק ובכלל זה המאמצים שעושה הנאשם לעבר שיקומו:

25. כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 26, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן; הנאשם היה נכון להתבונן לעומק על התנהלותו באירוע נושא האישום, להבין את משמעותו והשלכותיו, לבחון כיצד בחר בדרכים מעוותות כדרך לפתרון בעיותיו; השרות העריך, כי הנאשם הכיר בטעותו, הבין חומרת מעשיו, הביע חרטה על פגיעתו במתלונן וקיבל כי עליו לשלם על מעשיו; הנאשם עושה מאמצים לחזור למוטב ולתיקון תוצאות העבירה, תוך שנטל אחריות על מעשיו וביטא מוטיבציה כנה לעריכת שינוי בחייו; להערכת השירות חרף מסכת חייו הקשה המלווה בחוויות טראומטיות השכיל הנאשם לבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין ולהתמקד בעשייה וכי יש להעמיד לרשותו מסגרת מכילה ומצבת גבולות על מנת לאפשר לו לתפקד באופן מקסימאלי; הנאשם ביטא מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, תוך שחש כי הוא עשוי להיתרם מטיפול זה אשר מחד, יהווה עבורו גורם מכונן ומייעץ ומאידך יהווה מסגרת מכילה שתסייע בעדו לבחון בחירותיו בחיים באופן מעמיק וביקורתי; התנהגותו באירוע נושא האישום הינה חריגה להתנהגותו החיובית בשנים האחרונות; עול פרנסת משפחתו המורחבת של הנאשם מוטל על כתפיו, תוך שהנאשם עובד מזה כשנה וחצי באופן מסודר לסירוגין הן כנהג משאית במשתלת "עסיס" והן כנהג משאית עצמאי; להערכת השירות ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות תהווה נסיגה בהליך שיקומו ותפגע בו פגיעה כלכלית אנושה; לנאשם עבר פלילי בלתי מכביד הכולל רישום אחד משנת 2010 בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש במזיד והצתה שבוצעו על ידו בשנת 2007 בגין הושטתו עליו מאסר מותנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות; מאז ביצוע העבירה חלפו יותר משנתיים במהלכן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

26. מיותר להכביר מילים על הצורך להחמיר בענישה בעבירות של גניבה בידי עובד ממעבידו, כאשר העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, אינה קלת ערך ואולם, לא ניתן להתעלם מהרקע לביצועה כפי שנפרש בהרחבה בפני שירות המבחן. עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור, וההכרח להילחם בעבירות הרכוש לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור פוטנציאל השיקום המשמעותי של הנאשם, להירתמותו להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, להערכת השירות כי ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות תהווה נסיגה בהליך שיקומו ותפגע בו פגיעה כלכלית אנושה, ולהתרשמותי לפיה, ההליך המשפטי וההליך הקדם טיפולי במסגרת שירות המבחן הובילו לפריצת דרך בחייו - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם לתת לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו,

כאשר הכוונה טיפולית תסייע בעדו לרכוש מיומנויות להתמודדות עם מכלול קשייו.

27. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אותן עבר הנאשם יש לזכור ולהזכיר כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3173/09 **פראאגין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

" זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" .

28. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וענישה ברף התחתון של המתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו. נסיבות המקרה, כעולה מתסקיר שרות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו ולהעלותם למסלול נורמטיבי הבאים לביטוי הן בהתמדתו במקום עבודתו בשנים האחרונות, הן במהלך הקשר הטיפולי עם שירות המבחן והן ביחס שהפגין כלפי המתלונן, תוך הפנמתו את חומרת מעשיו - מטים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו לאחרונה ברע"פ 362/14 **נאשף נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ) .- עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ) וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

בנסיבות אלה מצאתי להעניק משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצתו העונשית אם כי, בהיקף נרחב יותר של שעות של"צ ובתוספת השתתפות פיצוי למתלונן. לא למותר לציין כי המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו.

ד.6. גזירת הדין:

29. בבואי לגזור את דינו של הנאשם נתתי דעתי לשיקולים לקולא וביניהם: הודאתו במיוחס לו, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, חרטתו של הנאשם על מעשיו, הזמן שחלף מאז בוצעה העבירה, הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם ובעבודתו, והמוטיבציה שביטא הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. ולשיקולים לחומרא וביניהם חומרת העבירה ונסיבותיה ועברו הפלילי של הנאשם, כמו כן נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נוכח כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל 10 ימים.

ג. צו שירות של"צ בהיקף של 300 שעות.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

הנאשם יבצע העבודות במסגרת בית הספר "נתיב מאיר" בנתיבות בתפקיד של עוזר לאב הבית.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 28,000 ₪ למתלון ע"ת 1.

הפיצוי ישולם ב - 56 שיעורים שווים ורצופים כשהראשון שבהם ביום 1/3/2015.

מצ"ב טופס פירטי ניזוק.

ה. מעמידה את הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

העתק מהחלטתי בדחיפות לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ה,
30/12/2014 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי-מאיר , שופטת**